

MISSATGE DEL SANT PARE FRANCESC PER A LA VI JORNADA MUNDIAL DE PREGÀRIA PER LA CURA DE LA CREACIÓ

1 DE SETEMBRE DE 2020

«Declarareu sant l'any cinquanta-promulgaréis pel país llibertat a tots els habitants. Serà per a vosaltres un jubileu »(Lv 25,10)

Estimats germans i germanes:

Cada any, en particular des de la publicació de la Carta encíclica *Laudato si'* (LS, 24 maig 2015), el primer dia de setembre la família cristiana celebra la Jornada mundial de pregària per la cura de la creació, amb la qual comença el Temps de la Creació, que finalitza el 4 d'octubre, en memòria de sant Francesc d'Assís. Durant aquest període, els cristians renoven a tot el món la seva fe en Déu creador i s'uneixen de manera especial en l'oració i la tasca a favor de la defensa de la casa comuna.

M'alegra que el tema triat per la família ecumènica per a la celebració del Temps de la Creació 2020 sigui "Jubileu de la Terra", precisament l'any que es compleix el cinquantenari del Dia de la Terra.

A la Sagrada Escripura, el Jubileu és un temps sagrat per recordar, tornar, descansar, reparar i alegrar.

1. Un temps per recordar

Estem convidats a recordar sobretot que el destí últim de la creació és entrar al "dissabte etern" de Déu. És un viatge que es desenvolupa en el temps, abraçant el ritme dels set dies de la setmana, el cicle dels set anys i el gran Any Jubilar que arriba al final de set anys sabàtics.

El Jubileu és també un temps de gràcia per fer memòria de la vocació original de la creació amb vista a ser i prosperar com a comunitat d'amor. Existim només a través de les relacions: amb Déu creador, amb els germans i germanes com a membres d'una família comuna, i amb totes les criatures que habiten la nostra mateixa casa. «Tot està relacionat, i tots els éssers humans estem junts com a germans i germanes en una meravellosa peregrinació, entrelaçats per l'amor que Déu té a cadascuna de les seves criatures i que ens uneix també, amb tendre afecte, al germà sol, a la germana lluna, al germà riu i a la mare terra »(LS, 92).

Per tant, el Jubileu és un moment per al record, per conservar la memòria de la nostra existència interrelacional. Hem de recordar constantment que «tot està relacionat, i que l'autèntic cura de la nostra pròpia vida i de les nostres relacions amb la natura és inseparable de la fraternitat, la justícia i la fidelitat als altres» (LS, 70).

2. Un temps per tornar

El Jubileu és un moment per tornar enrere i penedir-se. Hem trencat els llaços que ens unien al Creador, als altres éssers humans i a la resta de la creació. Necessitem curar aquestes relacions danyades, que són essencials per a sostenir-nos a nosaltres mateixos i tot l'entramat de la vida.

El Jubileu és un temps per tornar a Déu, el nostre creador amorós. No es pot viure en harmonia amb la creació sense estar en pau amb el Creador, font i origen de totes les coses. Com va assenyalar el papa Benet, «el consum brutal de la creació comença on no hi ha Déu, on la matèria és només material per a nosaltres, on nosaltres mateixos som les últimes instàncies, on el conjunt és simplement una propietat nostra» (Trobada amb el Clero de la Diòcesi de Bolzano-Bressanone, 6 agost 2008).

El Jubileu ens convida a pensar de nou en els altres, especialment en els pobres i en els més vulnerables. Som cridats a acollir de nou el projecte original i amorós de Déu per a la creació com una herència comuna, un banquet per compartir amb tots els germans i germanes en un esperit de convivència; no en una competència deslleial, sinó en una comunió joiosa, on ens donem suport i protegim mútuament. El Jubileu és un moment per posar en llibertat els oprimits i a tots aquells que estan encadenats a les diverses formes d'esclavitud moderna, inclosa la tracta de persones i el treball infantil.

També hem de tornar a escoltar la Terra, que les Escriptures indiquen com adamah, el lloc del què va ser format l'home, Adam. Avui la veu de la creació ens urgeix, alarmada, a tornar al lloc correcte en l'ordre natural, a recordar que som part, no amos, de la xarxa interconnectada de la vida. La desintegració de la biodiversitat, el vertiginós increment dels desastres climàtics, l'impacte desigual de la pandèmia en curs sobre els més pobres i fràgils són senyals d'alarma davant la cobdícia desenfrenada del consum.

Particularment durant aquest Temps de la Creació, escoltem el batec del cor de tota la creació. En efecte, aquesta ens ha estat donada per manifestar i comunicar la glòria de Déu, per ajudar-nos a trobar en la seva bellesa al Senyor de totes les coses i tornar a ell (cf. S. BUENAVENTURA, In II Sent., I, 2,2, q.1, conclòs; Brevil., II, 5.11). La terra de la qual vam ser extrets és, per tant, un lloc d'oració i meditació: «Despertem el sentit estètic i contemplatiu que Déu va posar en nosaltres» (Exhort. Ap. Estimada Amazònia, 56). La capacitat de meravellar i contemplar és una cosa que podem aprendre especialment dels germans i germanes indígenes, que viuen en harmonia amb la terra i les seves múltiples formes de vida.

3. Un temps per descansar

En la seva saviesa, Déu va reservar el dissabte perquè la terra i els seus habitants poguessin reposar i refer-se. Avui, però, el nostre estil de vida empeny al planeta més enllà dels seus límits. La contínua demanda de creixement i l'incessant cicle de producció i consum estan esgotant el medi ambient. Els boscos s'esvaeixen, el sòl s'erosiona, els camps desapareixen, els deserts avancen, els mars es tornen àcids i les tempestes s'intensifiquen: la creació gemega!

Durant el Jubileu, el Poble de Déu va ser convidat a descansar del seu treball habitual, per permetre que la terra es regenerés i el món es reorganitzés, gràcies al declivi del consum habitual. Avui necessitem trobar estils de vida equitatius i sostenibles, que restitueixin a la Terra el descans que es

mereix, mitjans de subsistència suficients per a tothom, sense destruir els ecosistemes que ens mantenen.

La pandèmia actual ens ha portat d'alguna manera a redescobrir estils de vida més senzills i sostenibles. La crisi, en cert sentit, ens ha brindat l'oportunitat de desenvolupar noves formes de vida. Es va poder comprovar com la Terra és capaç de recuperar-se si la deixem descansar: l'aire s'ha tornat més net, les aigües més transparents, les espècies animals han tornat a molts llocs d'on havien desaparegut. La pandèmia ens ha portat a una cruïlla. Necessitem aprofitar aquest moment decisiu per acabar amb activitats i propòsits superflus i destructius, i per conrear valors, vincles i projectes regeneratius. Hem d'examinar els nostres hàbits en l'ús d'energia, en el consum, el transport i l'alimentació. Cal eliminar de les nostres economies els aspectes no essencials i nocius i crear formes fructíferes de comerç, producció i transport de mercaderies.

4. Un temps per reparar

El Jubileu és un moment per reparar l'harmonia original de la creació i sanar les relacions humanes perjudicades.

Ens convida a restablir relacions socials equitatives, restituint la llibertat i la propietat a cada un i perdonant els deutes dels altres. Per això, no hem d'oblidar la història d'explotació de sud del planeta, que ha provocat una enorme deute ecològic, principalment pel saqueig de recursos i l'ús excessiu de l'espai mediambiental comú per a l'eliminació de residus. És el moment de la justícia restaurativa. En aquest sentit, renovo la meva crida per cancel·lar el deute dels països més fràgils davant els greus impactes de la crisi sanitària, social i econòmica que afronten després del Covid-19. També cal assegurar que els incentius per a la recuperació, que s'estan desenvolupant i implementant a nivell global, regional i nacional, siguin realment eficaços, amb polítiques, legislacions i inversions enfocades al bé comú i amb la garantia que s'aconsegueixin els objectius socials i ambientals globals.

És igualment necessari reparar la Terra. Restaurar l'equilibri climàtic és summament important, ja que estem enmig d'una emergència. Se'ns acaba el temps, com ens ho recorden els nostres infants i joves. S'ha de fer tot el possible per limitar el creixement de la temperatura mitjana global per sota el llindar de 1,5 graus centígrads, tal com es va ratificar en l'Acord de París sobre el Clima: anar més enllà resultarà catastròfic, especialment per a les comunitats més pobres del món. En aquest moment crític cal promoure la solidaritat intrageneracional i intergeneracional. En preparació per a la important Cimera del Clima a Glasgow, Regne Unit (COP 26), insto a cada país a adoptar objectius nacionals més ambiciosos per reduir les emissions.

Restaurar la biodiversitat és igualment crucial en el context d'una desaparició d'espècies i una degradació dels ecosistemes sense precedents. Cal donar suport a la crida de les Nacions Unides per a salvaguardar el 30% de la Terra com a hàbitat protegit per 2030, per tal de frenar l'alarmant taxa de pèrdua de biodiversitat. Exhorto a la comunitat internacional a treballar unida per assegurar que la Cimera de Biodiversitat (COP 15) a Kunming, Xina, sigui un punt d'inflexió cap al restabliment de la Terra com una casa on la vida sigui abundant, d'acord amb la voluntat del Creador.

Estem obligats a reparar amb justícia, assegurant que els que han habitat una terra durant generacions puguin recuperar plenament el seu ús. Les comunitats indígenes han de ser protegides

de les empreses, en particular de les multinacionals, que, mitjançant l'extracció mortífera de combustibles fòssils, minerals, fusta i productes agroindustrials, «fan en els països menys desenvolupats el que no poden fer als països que els aporten capital» (LS, 51). Aquesta mala conducta empresarial representa un «nou tipus de colonialisme» (S. JOAN PAU II, Discurs a l'Acadèmia Pontifícia de Ciències Socials 27 abril 2001, citat en Estimada Amazònia, 14), que explota vergonyosament a les comunitats i països més pobres que busquen amb desesperació el desenvolupament econòmic. Cal consolidar les legislacions nacionals i internacionals, perquè regulin les activitats de les empreses extractives i garanteixin als perjudicats l'accés a la justícia.

5. Un temps per alegrar

En la tradició bíblica, el Jubileu representa un esdeveniment joiós, inaugurat per un so de trompeta que ressona en tota la terra. Sabem que el crit de la Terra i dels pobres s'ha tornat encara més fort en els últims anys. Al mateix temps, som testimonis de com l'Esperit Sant està inspirant a persones i comunitats de tot el món a unir-se per reconstruir la nostra casa comuna i defensar els més vulnerables. Assistim al sorgiment gradual d'una gran mobilització de persones, que des de la base i des de les perifèries estan treballant generosament per la protecció de la Terra i dels pobres. Dóna alegria veure a tants joves i comunitats, especialment indígenes, a l'avantguarda de la resposta a la crisi ecològica. Demanen un Jubileu de la Terra i un nou començament, conscients que «les coses poden canviar» (LS, 13).

També és motiu d'alegria constatar com l'Any especial en l'aniversari de l'Encíclica *Laudato si'* està inspirant nombroses iniciatives, a nivell local i mundial, per a la cura de la casa comuna i els pobres. Aquest any hauria de conduir a plans operatius a llarg termini per aconseguir una ecologia integral en les famílies, parròquies, diòcesis, ordes religiosos, escoles, universitats, atenció mèdica, empreses, granges i en moltes altres àrees.

Ens alegrem a més que les comunitats de creients s'estiguin unint per crear un món més just, pacífic i sostenible. És motiu d'especial alegria que el Temps de la Creació s'estigui convertint en una iniciativa veritablement ecumènica. Seguim creixent en la consciència que tots vivim en una casa comuna com a membres de la mateixa família!

Alegrem-nos perquè, en el seu amor, el Creador dóna suport els nostres humils esforços per la Terra. Aquesta és també la casa de Déu, on la seva Paraula «s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres» (Jn 1,14), el lloc on l'efusió de l'Esperit Sant es renova constantment.

«Envia, Senyor, el teu Esperit i renova la faç de la terra» (cf. Sal 104,30).

Roma, Sant Joan del Laterà, 1 de setembre de 2020.

FRANCESC